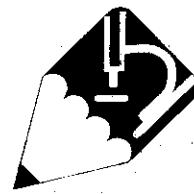

• مقالات تحقیقی (۴)

فروکتوزآمین، کنترل دیابت و ارایه یک مدل جدید

چکیده

نگهداری میزان قند خون در سطح مناسب مهم‌ترین هدف در درمان بیماران دیابتی است. در حال حاضر جهت ارزیابی اقدامات درمانی بطور وسیعی از آزمایش‌های قند خون ناشتا (FBS)^(۱) و هموگلوبین گلیکوزیله (HbA1)^(۲) استفاده می‌شود. از آنجاییکه دو آزمون فوق در کلیه حالات نمی‌توانند بازگو کننده وضعیت متابولیک بیمار باشند، لذا مطالعه حاضر با هدف ارزیابی کنترل بیماران دیابتی از طریق اندازه‌گیری فروکتوزآمین سرم فراهم آوردن امکان نظارت مستقیم بر متوسط قند خون بیمار در فاصله‌ای از زمان که در آن محدوده، امکان تخمین متوسط قند خون توسط سایر شاخصها امکان‌پذیر نمی‌باشد، انجام گردید. بدین منظور فروکتوزآمین سرم به عنوان یک شاخص حد واسطه قند خون در ۹۰ بیمار دیابتی (نوع I و II) که از کنترل خوبی برخوردار نبودند، در سه نوبت به فواصل دو هفته و همچنین ۱۰۰ فرد طبیعی یا روش رنگ سنجی اندازه‌گیری شد. بر اساس نتایج حاصله مقادیر فروکتوزآمین اندازه‌گیری شده ارتباط خوبی را با قند خون ناشتا و HbA₁ نشان داد. ارتباط بین شاخصهایی نظری قند خون نوبت اول تا سوم، HbA₁ نوبت اول تا سوم، سن، جنس، نوع و زمان ابتلاء به دیابت جهت نظارت بر سطح گلیسمی بیمار با استفاده از آزمون آماری رکرسیون چندگانه مورد بررسی قرار گرفت و بر این اساس نموداری تهیه گردید، که امکان نظارت مستقیم بر قند خون را با توجه به مقدار فروکتوزآمین سرم مهیا ساخت. از این طریق در بیماران دیابتی کنترل نشده با استفاده از مدل فوق و با اندازه‌گیری سطح فروکتوزآمین سرم می‌توان فرایند درمان و بهبودی ناشی از کنترل قند را در شروع درمان و تغییر روند درمان به سهولت مورد ارزیابی قرار داد.

واژه‌های کلیدی: کنترل بیماران دیابتی، فروکتوزآمین سرم، گلیکوزیلاسیون پروتئینهای سرم

دکتر باقر لاریجانی

دکتر محمد پژوهی

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات

بهداشتی - درمانی تهران، بیمارستان شریعتی،

مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم

دکتر لادن حسینی‌گوهری

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات

بهداشتی - درمانی ایران

دکتر ابراهیم جوادی

استادیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات

بهداشتی - درمانی تهران، بیمارستان شریعتی،

مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم

دکتر علیرضا شفائی

محقق دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی

- درمانی تهران، بیمارستان شریعتی، مرکز

تحقیقات غدد و متابولیسم

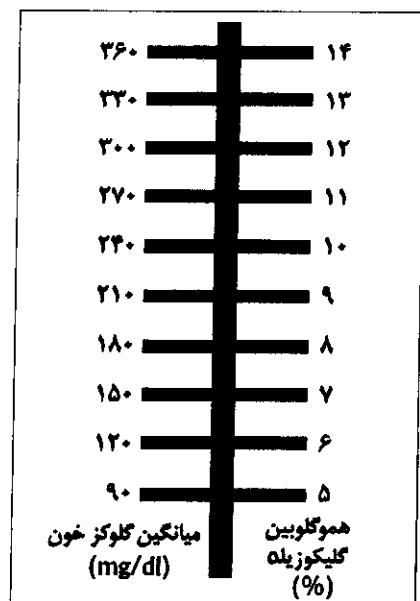
دکتر محمود محمودی

دانشیار دانشگاه علوم پزشکی و خدمات

بهداشتی - درمانی تهران، دانشکده بهداشت،

گروه آمار حیاتی

شکل شماره (۱): ارتباط بین هموگلوبین A₁ و متوسط قند خون بیمار

تهیه گردید که در درمان و پیگیری بیماران دارای اهمیت می‌باشد.

روش کار

مطالعه حاضر روی ۹۰ بیمار دیابتی و ۱۰۰ فرد طبیعی صورت گرفته است. بیماران از مراجعین به درمانگاه دیابت مرکز تحقیقات غدد و متابولیسم دانشگاه علوم پزشکی تهران انتخاب شدند. این بیماران همگی قبیل از شروع مطالعه از کنترل ضعیفی برخوردار بودند و لذا نحوه درمان در مورد آنان در شروع مطالعه تغییر نموده است. برای انتخاب گروه شاهد نیز دو معیار زیر در نظر گرفته شد: (الف) عدم وجود سابقه فامیلی ابتلا به دیابت در فامیل درجه اول (ب) عدم وجود بیماریهای زمینه‌ای از قبیل عفونت و بیماریهای قلبی [۷].

از ۹۰ بیمار دیابتی و ۲۵ نفر مبتلا به

اندازه گیری هموگلوبین گلیکوزیله را طولانی می‌کند، لذا در بعضی موارد به بررسی فاکتورهای دیگری جهت بالابردن دقت ارزیابی کنترل قندخون، نیاز پیدا می‌شود. فروکوتوزآمین سرم یکی دیگر از شاخصهای کنترل دیابت است که تحت عنوان کنترل میان مدت مطرح است و نمایانگر مقدار متوسط قند خون ۱-۳ هفته گذشته فرد می‌باشد [۲].

واژه فروکوتوزآمین اولین بار توسط «کوت شالک»^(۱) در سال ۱۹۵۲ بکار گرفته شد [۲].

بطور کلی فروکوتوزآمین اصطلاحی است که بجای پروتئین گلیکوزیله شده بکار میرود و محصول واکنش غیرآنژیمی از یک قند (معمولًا گلوکز) و یک پروتئین می‌باشد. از آنجاییکه نیمه عمر پروتئینهای سرم بطور متوسط ۱-۳ هفته است لذا فروکوتوزآمین سرم بیانگر متوسط قند خون ۱-۳ هفته گذشته در فرد می‌باشد [۲]. فروکوتوزآمین سرم می‌تواند معیار قابل قبولی در ارتباط با متوسط سطح گلوکز خون باشد زیرا تغییرات پایداری را منعکس خواهد نمود و خیلی سریعتر از هموگلوبین تحت تأثیر نوسانات قند خون قرار گرفته است و به آن پاسخ می‌دهد. بنابراین محققان پیشنهاد نمودند که نتایج حاصل از ارزیابی فروکوتوزآمین سرم به عنوان مکمل اطلاعات حاصل از HbA_{1c} جهت بررسی وضعیت متابولیک فرد بکار رود [۵.۶.۷.۸.۹]. در سال ۱۹۸۹ محققین نموداری ارایه نمودند (شکل ۱) که توسط آن با استفاده از HbA_{1c} امکان تخمین مستقیم، متوسط قند خون ۱-۳ ماهه قبل فراهم گردید [۱۰]. اما تا کنون این تخمین با اندازه گیری فروکوتوزآمین سرم امکان پذیر نبوده است. در مطالعه حاضر با اندازه گیری قند خون ناشتا، فروکوتوزآمین سرم و پروتئین توأم در بیماران و افراد سالم نموداری مشابه

مقدمه

دیابت قندی در ایران بعد از اختلالات تیپروپیدی به عنوان شایعترین بیماری متابولیک می‌باشد. بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی بیماران دیابتی ۸درصد بودجه بهداشتی کشورهای توسعه یافته را به خود اختصاص می‌دهند. بالا بودن قندخون در طولانی مدت حداقل یکی از مهمترین علل بروز عوارض و مشکلات فراوان بیماری برای فرد و جامعه می‌باشد. این در حالی است که با کنترل مناسب قند خون می‌توان خطر ابتلاء به بیماریهای چشمی را تا یک چهارم و خطر آسیب‌های زودرس کلیوی را تا یک سوم کاهش داد [۱]. در این بیماری به دلیل ناشناخته بودن و تعدد عوامل ایجادکننده، اهداف درمانی بیشتر متوجه از بین بردن علایم بیماری و کنترل قندخون جهت جلوگیری از بروز یا به تأخیر انداختن عوارض می‌باشد. بنابراین برنامه‌های کنترل بیماران از اهمیت خاصی برخوردار می‌گردند. اندازه گیری قند خون ناشتا از متداول‌ترین شاخصهای ارزیابی دیابت (و اختصاصی‌ترین شاخص تشخیص بیماری) می‌باشد. ولی به دلیل تغییرات وسیعی که در هنگام اندازه گیری دارد به تنها یک اطلاعات کاملی از کنترل قند در اختیار نمی‌گذارد. از هموگلوبین گلیکوزیله در حال حاضر به عنوان یک روش گسترش دهنده در بررسی کنترل طولانی مدت قندخون در افراد دیابتی استفاده می‌کنند و این شاخص به عنوان یک شاخص کنترل قند، سطح گلوکز ۱-۳ ماه قبل را بخوبی و بدون اینکه تحت تأثیر تغییرات سریع مقدار گلوکز قرار گیرد ارزیابی می‌کند. از آنجایی که نیمه عمر بالای گلوبولهای قرمز (۹۰-۶۰ روز)، فوایل

۱- Cotts Chalk

در ۵۳۰ نانومتر در فاصله ۱۰ تا ۱۵ دقیقه اندازه‌گیری می‌شود. تغییرات pH بافر در اندازه‌گیری فروکتوزآمین حائز اهمیت است. pH مرجع برای آزمایش NBT برابر $10/35$ می‌باشد^[۲]. افزایش یا کاهش آن در مقدار فروکتوزآمین مؤثر بوده است و گلوكز که خود خاصیت احیاء کنندگی دارد، در pH بالاتر از ۱۱ می‌تواند NBT را احیاء کند و در pH کمتر از ۱۱ قادر به انجام در FRA این عمل نیست. بنابراین برخلاف اندازه‌گیری HbA₁ در اندازه‌گیری FRA نیازی به جدا نمودن گلوكز از نمونه سرم بیمار وجود ندارد. از آنجاییکه درجه حرارت و زمان در فعالیت فروکتوزآمین مؤثر می‌باشد، رعایت انکوباسیون ۱۰ دقیقه در نتایج حاصله تأثیر بسیاری خواهد داشت^[۲]. در این مطالعه با اضافه کردن اتوبلانک بطور مؤثری اشتباها ناشی از کدورت سرمها لیپیدی و رنگ سرم و غلظت آن که در جذب نوری مؤثر می‌باشد، بر طرف گردید. همچنین با اضافه کردن آنزیم یوریکاز به میزان ۴ واحد در میلی لیتر می‌توان از مداخله اسیداوریک بالا کاملاً جلوگیری نمود. و با اضافه نمودن مخلوطی از دترژانهای آنسیونی^(۸) و غیر آنسیونی^(۹) می‌توان به سرعت سرمها لیپیدی را شفاف نمود حتی اگر به شدت لیپیدی باشد^[۱۰]. از آنجایی که همولیز افزوده شدن گلوتاتیون گلوبولهای قرمز به سرم و همچنین هموگلوبین گلیکوزیله به داخل سرم می‌شود، با حذف خونهای همولیز

از شترین روش‌های جاری در اندازه‌گیری فروکتوزآمین می‌باشد، داده است.

در مطالعه حاضر فروکتوزآمین سرم (FRA)^(۱۰) به روش پیشنهادی جانسون و

دیابت نوع I^(۱) ۶۵ نفر مبتلا به دیابت نوع II^(۱۱) (NIDDM) بوده‌اند. از این تعداد ۳۱ انفر (۳۷/۵٪) مرد و ۵۹ نفر (۶۲/۵٪) زن بودند.

گروه شاهد را نیز ۵۳ نفر (۵۳٪) زن و ۴۷ نفر (۴۷٪) مرد تشکیل می‌دادند. تمامی این افراد از نظر سن و جنس با یکدیگر همخوانی داشتند. به طوریکه میانگین سنی در گروه بیماران ۴۱/۲ سال و در گروه افراد طبیعی ۴۰ سال بود و تفاوت معنی داری بین میانگین سنی این دو گروه مشاهده نگردید. از بیماران فوق که به روش‌های مختلف تحت درمان بوده‌اند (انسولین، قرص یا هر دو)، سه نوبت نمونه‌گیری در فواصل دو هفت‌ته به عمل آمده سپس مؤثر بودن تغییر درمان در بیماران با انجام متوالی بیش از یک هزار آزمون بررسی گردید آزمایشات قند خون ناشتا به روش گلوكز اکسیداز، هموگلوبین گلیکوزیله به روش اسید تیوباریتوريک و پروتئين تام به روش کالریمتري پس از نمونه‌گیری انجام گردید. جهت اندازه‌گیری فروکتور آزمین سرم، نمونه سرم تازمان انجام آزمایش در فریزر ۲۰ - درجه سانتیگراد نگهداری شدند^[۱۱,۱۲,۱۳].

به طور کلی حداقل پنج روش برای اندازه‌گیری فروکتوزآمین سرم وجود دارد که عبارتند از: روش فنیل هیدرازین، روش فوروزین، روش افینیتی کروماتوگرافی، روش کالریمتري اسید تیوباریتوريک و روش نیتروبولوترازو لیوم (NBT)^(۱۱). در آزمایشگاههای بالینی روش فنیل هیدرازین به دلیل نیاز به تخلیص آلبومین گلیکوزیله و روش فوروزین به دلیل هیدرولیز ۱۸ ساعته توسعه چندانی پیدا نکرده‌اند. روش‌های کروماتوگرافی و اسید تیوباریتوريک نیز امروزه جای خود را به روش پیشنهادی جانسون یعنی NBT که معتبرترین و با

۱- IDDM: Insulin Dependent Diabetes Mellitus

۲- NIDDM: Non IDDM

۳- NBT: Nitro Blue Tetrazolium

۴- FRA: Fructosamin

۵- Enemolin

۶- SOD :Superoxide Dismutase

۷- CTMA:Cetyl Trimethyl Ammonium

۸- Anionic detergent

۹- Nonanionic detergent

جدول شماره (۱): مقادیر ضریب همبستگی و مقدار P در شاخصهای اندازه‌گیری شده بیماران با کنترل خوب قند خون در سه نوبت

ضریب همبستگی (۲)	P مقدار	شاخص
۰/۸۰۱۲	۰/۰۰۰۱	(۱) FRA۱- (۳) FBS۱
۰/۷۰۷۷	۰/۰۰۰۱	FRA۱-HBA۱-۱
۰/۵۲۷۰	۰/۰۰۰۱	FAR۲-FBS۲
۰/۷۷۳۷	۰/۰۰۰۱	FRA۲-FBS۳
۰/۴۶۸۲	۰/۰۰۲	FRA۳- (۳) HbA۱-۳

۱- FRA: Fructosamin ۲- FBS: Fasting Blood Sugar ۳- HbA1: Hemoglobin A1

تا حدود زیادی از خطای آزمایش در این مطالعه کاسته شد. در مطالعه حاضر همچنین به دلیل اینکه تغییرات غلظت پروتئینهای سرم و تغییر در سوخت و ساز (۱) آنها در ارزیابی مقادیر فروکتوزآمین سرم تأثیر مستقیم دارد در کلیه بیماران توتمام پروتئین سرم نیز اندازه‌گیری گردید. تا در بر صورت وجود هیپوپروتئینمی FRA اساس پروتئین توتمام اندازه‌گیری شده مطابق با فرمول ذیل تصحیح گردد:

= فروکتوزآمین (correlated)

$$\text{۷۲} \times \text{فروکتوزآمین اندازه‌گیری شده (} \mu\text{mol/L}\text{)} / \text{پروتئین تام اندازه‌گیری شده (g/L)}$$

بنابراین داشتن اطلاعات کافی درمورد این آزمون و بکارگیری آنها می‌تواند کمک ارزنده‌ای در کاهش خطاهای آن بنماید [۱۵]. مداخله‌گرهای ذکر شده احتمالاً مسؤول اخذ نتایج متناقض توسط برخی محققین تا قبل از مطالعه جانسون می‌باشند [۱۶]. برای انجام آزمایشها، نمونه‌ها را از فریزر خارج می‌نماییم تا در حرارت اتاق ذوب شوند و پس از کالیبره نمودن دستگاه به لحظه کاهش هرچه بیشتر در خطاهای احتمالی و افزایش دقت، کلیه نمونه‌ها به صورت دوتایی (۲) آزمایش شدن و در شروع آزمایشها و سپس به ازای هر ۱۰ آزمون از کنترلهای طبیعی و بیمار استفاده شد و در پایان نتایج ثبت گردیدند [۱۶، ۱۷، ۱۸].

اطلاعات به دست آمده با استفاده از نرم‌افزار SPSS^(۳) مورد پردازش قرار گرفت. برای مقایسه متغیرهای کمی آزمون برای مقایسه درون گروهی آزمون‌های ۱؛ جفت^(۴) و ANOVA^(۵) بکار گرفته شد. و جهت تهیه مدل ریاضی از آزمون رگرسیون چندگانه استفاده گردیدند.

و تغییرات دو شاخص با $P < 0/0001$ مرتبط با یکدیگر است.

همچنین بین تغییرات فروکتوز آمین سرم با هموگلوبین A1 نوبت اول در کلیه بیماران همبستگی زیادی با ضریب همبستگی $r = 0/7077$ مشاهده شد و تغییرات دو شاخص فوق نیز با $P < 0/0001$ مرتبط با یکدیگر می‌باشد.

به همین ترتیب در هر دو گروه بیماران یعنی بیماران با کنترل مطلوب و بیماران با کنترل ضعیف در هر سه مرحله نمونه‌برداری ارتباط معنی‌داری بین شاخص‌های اندازه‌گیری شده، مشاهده گردید. تنها در بیماران با کنترل ضعیف قندخون، بین تغییرات فروکتوز آمین سرم نوبت سوم با تغییرات هموگلوبین A1 نوبت سوم ارتباط معنی‌داری مشاهده نگردید (جدولهای ۱ و ۲).

میانگین قند خون ناشتای اندازه‌گیری شده در گروهی که سطح گلیسمی در آنها کنترل گردید در نوبت اول نمونه‌برداری (شروع مطالعه) ۲۲۲ میلی‌گرم در دسی لیتر،

نتایج

در نتیجه تغییر درمان، بر اساس معیارهای سازمان جهانی بهداشت [۱]، سطح گلیسمی در ۴۳ نفر (۴۷/۸٪) بطور مطلوب کنترل گردید. و در ۴۷ نفر (۵۲/۲٪) نیز به دلایل گوناگون مانند دقت کم در مصرف داروی تجویز شده، عدم رعایت رژیم درمانی تجویز شده، عدم پاسخ بیمار و سایر موارد، تغییر درمان مؤثر نبودند و قند خون بیمار کنترل نگردید.

براساس نتایج حاصل از اندازه‌گیری پروتئین تام در ۱/۷ درصد از بیماران مقدار پروتئین تام کمتر از حد طبیعی بود. در این دسته از بیماران میزان فروکتوز آمین سرم با استفاده از رابطه ذکر شده اصلاح گردید.

در ۹۸/۳ درصد از بیماران نیز میزان پروتئین تام سرم طبیعی بود.

در بررسی همبستگی بین تغییرات شاخص‌های اندازه‌گیری شده در کنترل قند خون بیماران، با استفاده از آزمون همبستگی بین صفات، همبستگی بین فروکتوز آمین نوبت اول و قند خون ناشتای نوبت اول کلیه بیماران بررسی گردید و مشخص شد، بین تغییرات دو شاخص فوق همبستگی زیاد با ضریب همبستگی $r = 0/8012$ وجود داشته

۱-Turn over ۲- Duplicate
۳- SPSS: Statistical Package for Social Science
۴- Paired Student t-test
۵- ANOVA: Analysis of Variance

بحث

جدول شماره (۲): مقادیر ضریب همبستگی و مقدار P در شاخصهای اندازه‌گیری شده بیماران با کنترل ضعیف قند خون در سه نوبت

شاخص	مقدار	ضریب همبستگی (r)
FRA1-FBS1	۰/۰۰۰۱	۰/۸۲۲۴
FRA1-HBA1-۱	۰/۰۰۰۱	۰/۶۸۸۴
FRA2-FBS2	۰/۰۰۱	۰/۴۵۱۲
FRA3-FBS3	۰/۰۰۱	۰/۶۵۴۶
FRA3-HbA1-۳	۰/۰۶۹	۰/۳۷۴۵

۱- FRA: Fructosamin ۲- FBS:Fasting Blood Sugar و ۳- HbA1: Homoglobin A1

پس از آنکه محققین در دهه ۷۰ با روش‌های پیچیده اقدام به اندازه‌گیری فروکتوزآمین سرم نمودند، سرانجام «جانسون»^(۱) و همکاران در سال ۱۹۸۲ روشی دقیق برایه رنگ سنجی ارایه نمودند که مبنای بسیاری از مطالعات بعدی گردید^(۲). تحقیقات انجام شده توسط بسیاری از محققین از جمله «بیکر»^(۳) و همکاران در سال ۱۹۸۳ «اسمیت»^(۴) و همکاران در سال ۱۹۸۳، «اروین»^(۵) و همکاران در سال ۱۹۹۰ «مک لوئی»^(۶) و همکاران در سال ۱۹۹۱ و «فیلیپ»^(۷) و همکاران در سال ۱۹۹۱ و ... نشان می‌دهد که متوسط گلوكز خون ارتباط خیلی خوبی را با فروکتوزآمین سرم دارا می‌باشد.

نتایج حاصله مطابق با نتایج تعداد زیادی از محققین (از جمله هنریش^(۷)، وانورش^(۸)، وربگ^(۹)، بیکر و...) می‌باشد. لازم به ذکر است تعداد اندکی از محققین نیز چنین ارتباطی را مشاهده نکرده‌اند^[۹,۱۰,۱۱].

برای کسب اطلاعات بیشتر از وضعیت متابولیک فرد هنریش^(۱۰) و همکاران با استفاده از دو شاخص HbA1 و فروکتوزآمین نسبت گلیسمیک را برای ارزیابی سریع وضعیت گلیسمیک در بیماران اوژانس با پیشینه متابولیک نامعلوم ارایه نمودند. این نسبت عبارت است از

$$\frac{\text{فروکتوزآمین} (\mu\text{mol/l})}{\text{هموگلوبین A1c}} = \text{نسبت گلیسمیک}$$

۱. Johnson	۲. Baker
۳. Smith	۴. Erwin
۵. Mcload	۶. Philippe
۷. Henrich, 1989	۸. Wanversh
۹. Verberg, 1991	۱۰. Henrichs

مقادیر فروکتوز آمین سرم اندازه‌گیری شده در این گروه نیز، به ترتیب میانگینی برابر ۴۰۳ میکرومول در لیتر در نوبت اول، ۳۹۲ میکرومول در لیتر در نوبت دوم و ۳۶۵ میکرومول در لیتر در نوبت سوم داشتند. کاهش مقادیر FRA1 و FRA3 نیز با کاربرد آزمون Δ جفت با $P < 0.0001$ معنی دارد.

برای تعیین ارتباط ریاضی بین FBS و FRA با بهره گیری از روش‌های مختلف اماراتی نحوه تغییرات FRA در نوبتها اول تا سوم با تغییرات FBS، و شاخص‌های سن، جنس و نوع دیابت بررسی گردید. نتایج حاصل از آزمون رگرسیون چندگانه نشان داد شاخص‌های سن، جنس و نوع دیابت تأثیری در ارتباط فروکتوزآمین با FBS نداشته لذا شاخص‌های مزبور از مدل حذف شدن. از بین سایر شاخص‌ها بهترین ارتباط بین FRA1 و FBS1 و FRA2-FBS1 مشاهده گردید: $FBS1 = -145/1 + 1/0.65 \times FRA2$ ($r = 0.65$) $FBS1 = -131/1 + 1/22 \times FRA3$ ($r = 0.43$)

سپس با توجه به بالاتر بودن ضریب همبستگی در معادله اول، حدود اطمینان این خط تعیین گردید که معادل $FBS \pm 10$ میلی‌گرم در دسی لیتر می‌باشد.

در نوبت دوم ۱۶۴ میلی‌گرم در دسی لیتر و در نوبت سوم ۱۱۰ میلی‌گرم در دسی لیتر بود (جدول ۳). کاهش سطح گلیسمی و رسیدن آن به محدوده طبیعی در این گروه، نشاندهنده موثر بودن اقدامات درمانی در کنترل قند خون بیماران است. با استفاده از آزمون Δ جفت این کاهش با $P < 0.0001$ کاملاً معنی داری می‌باشد.

در این گروه همچنین میانگین مقادیر فروکتوز آمین سرم در نوبت اول نمونه‌برداری ۳۹۲ میکرومول در لیتر، در نوبت دوم نمونه‌برداری ۳۴۱ میکرومول در لیتر و در نوبت سوم ۲۹۰ میکرومول در لیتر تعیین گردید. این کاهش، بیانگر موقفيت اقدامات درمانی در کنترل قند خون بیماران می‌باشد. که با استفاده از آزمون Δ جفت با $P < 0.0001$ کاملاً معنی دار می‌باشد.

میانگین سطح قندخون ناشتا اندازه‌گیری شده در گروهی که سطح گلیسمی در آنها کنترل نگردید، به ترتیب برابر با ۲۳۸ میلی‌گرم در دسی لیتر در نوبت اول نمونه‌برداری، ۲۱۵ میلی‌گرم در دسی لیتر در نوبت دوم نمونه‌برداری و ۱۹۸ میلی‌گرم در دسی لیتر در نوبت سوم نمونه‌برداری می‌باشد. این کاهش بین شاخص‌های FBS1, FBS3 با استفاده از آزمون Δ جفت با $P < 0.008$ کاملاً معنی دار بود.

۱۰ درصد تغییر در میزان فروکتوزآمین سرم با تغییر ۲۰ مقدار احتمالاً به دلیل وسعت جغرافیایی کشور در مناطق مختلف متفاوت خواهد بود میلی گرم در دسی لیتر قند خون همراه است.

نتیجه حاصل از این مطالعه این امکان را به پزشک معالج می‌دهد که با در دست داشتن مقدار فروکتوزآمین سرم مقدار قند خون متوسط ۱-۳ هفته قبل را با اختلاف ۱۰ میلی گرم در دسی لیتر تخمین بزند که در درمان و پیگیری بیماران بسیار حائز اهمیت می‌باشد. از طرف دیگر از آنجایی که حدود طبیعی فروکتوزآمین سرم در هر منطقه متفاوت بوده و در بسیاری از مناطق دنیا از جمله کشور ما تاکنون محدوده مرجع برای FRA تعیین نشده است و از آنجایی که این جهت سهولت تفسیر نتایج حاصله از اندازه‌گیری فروکتوزآمین سرم که در حال حاضر در بیشتر مناطق دنیا عمدتاً به روش کالریمتری و بر اساس احیاء NBT (روش مورد استفاده در مطالعه حاضر) صورت می‌پذیرد، نمودار حاضر صرف نظر از تعیین محدوده مرجع با تبدیل مقادیر FRA به FBS کمک مؤثری به تفسیر نتایج حاصله خواهد نمود.^[۲] با توجه به مرور وسیعی که بر مطالعات پیشین صورت گرفت، چنین نموداری تابحال در مورد فروکتوزآمین سرم گزارش نشده است و این مدل برای اولین بار ارایه می‌گردد.

جدول شماره (۳): توزیع میانگین شاخص‌های اندازه‌گیری شده در جامعه مورد مطالعه							
FBS۱	FBS۲	FBS۳	HbA1-۱	HbA1-۳	FRA۱	FRA۲	FRA۳
۲۲۲/۱۲	۱۶۴/۴۴	۱۱۷/۰۲	۱۱/۷۶	۱۱/۴۸	۳۹۱/۴۸	۳۴۱/۶۳	۲۶۵/۳
۲۲۸/۰۶	۲۱۵/۸۵	۱۹۸/۴۰	۱۲/۵۰	۱۲/۵۰	۴۰۳/۵۵	۳۹۲/۱۱	۳۶۵/۳۰

۱ - FRA: Fructosamin

۲ - FBS: Fasting Blood Sugar

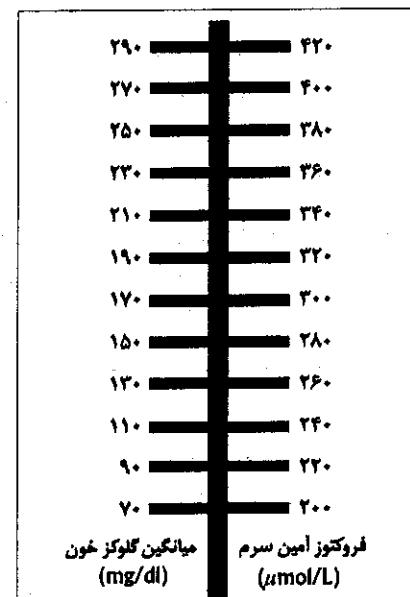
۳ - HbA1: Hemoglobin A1

حاضر از ارایه چنین نموداری جهت کمک به گرفت. با تعیین معادله خط رگرسیون بین فروکتوزآمین و قند خون دو هفته قبل بیمار الگوی نموداری ارتباط بین مقادیر فروکتوزآمین سرم با متوسط قند خون ۱-۳ هفته گذشته، به صورت شکل (۲) تهیه گردید. با توجه به شکل بطور متوسط هر

مقادیر بالاتر از ۱۰۰ نشانده‌نده وضعیت متابولیک نامطلوب، نسبت ۱۰۰ نشانده‌نده وضعیت پایدار و مقادیر زیر ۱۰۰ نشانده‌نده کنترل مطلوب دیابت می‌باشد.^[۹]

در مطالعه جالبی که برای اولین بار توسط «دیوید گلداشتاین» و همکاران در سال ۱۹۸۹ روی بیماران دیابتی و افراد طبیعی صورت گرفت، ارتباط بین مقادیر هموگلوبین گلیکوزیله (اندازه‌گیری شده به روش کروماتوگرافی با فشار بالا) و متوسط قند خون سه ماهه گذشته فرد تعیین شد و نتایج با استفاده از آنالیزهای متعدد آماری بصورت نموداری ارایه گردید.^[۱۰] (شکل ۱). با توجه به شکل (۱) به طور متوسط هر ۱ درصد تغییر در میزان هموگلوبین گلیکوزیله با تغییر ۳۰ میلی گرم در دسی لیتر قند خون همراه است.^[۱۰]

مهمترین کاربرد نمودار حاصله تخمین مستقیم و صحیح متوسط قند خون فرد در ۱-۳ ماهه گذشته می‌باشد، بعبارت دیگر با استفاده از نمودار فوق و با اندازه‌گیری مقدار هموگلوبین گلیکوزیله مستقیماً تخمین صحیح متوسط قند خون فرد در ۱-۳ ماهه گذشته امکان پذیر می‌گردد.^[۱۰] در مطالعه

شکل شماره (۲): ارتباط بین فروکتوزآمین و متوسط قند خون بیمار

مراجع

- WHO. Alexandria, Egypt, Management of Diabetes Mellitus Standard of Care and Clinical Practice Guidelines. Geneva: WHO, 1994.
- American Diabetes Association. Implications of the diabetes control and complication trial. Diabetes 1993;42: 1555-1558.
- Armbruster DA. Fructosamine: structure analysis, and clinical usefulness. Clin. Chem 1987;(33)12: 2153-2163.
- Lloyd D, Marples J. Simple colorimetry of glycated serum

- protein in a centrifugal analyzer. *Clin Chem* 1984; (30) 10: 1688-1689.
5. Lapolla A, Fedele D, Aronica R. A new effective method for the evaluation of glycated intact plasma proteins in diabetic subjects. *Diabetologica* 1995; (38) 9: 1076-1081.
 6. Baker J. Fructosamine test plus, a modified fructosamine assay evaluated. *Clin Chem* 1991; (37) 4: 552-556.
 7. Schleicher ED, Vogt BW. Standardization of serum fructosamine assays. *Clin Chem* 1990; (36) 1: 136-139.
 8. Watts GF, Macload AF. Comparison of the realtime use of glycosylated hemoglobin and plasma fructosamine in the diabetic clinic. *Diabetic Medicine* 1991; (8): 573-579.
 9. Henrichs A. Diagnosis of the diabetic metabolic situation using fructosamine and HbA1c determinations. the glycation ratio Glye-R, the glycation nomogram. *Diabetes* 1990; (80): 62-66.
 10. Goldstien DE, Randie R, Mack E. Getting the most out of glycated hemoglobin determinations. American Association for Clinical Chemistry 1989; (7): 10: 7-16.
 11. Henrichs HR, Lehmann P, Vorberg E. An improved fructosamine assay for monitoring blood glucose control. *Diabetic Medicine* 1991; 8: 580-584.
 12. Baker J. Fructosamine measurement in diabetes mellitus. *Diabetes* 1994; 1: 1005-1009.
 13. Yecqueline E, Howey A, Margaret CK. Assay of fructosamine that minimize standardization and matrix problems; use to assess components of Biological. *Clin Chem* 1987; (33) 2: 269-272.
 14. Johnson RN, Metcalf PA, Baker JR. Fructosamine: A new approach to the estimation of serum glycosylprotein. An index of diabetic control. *Clinica Chimica Acta* 1982; 127: 87-95.
 15. Mose A. Fructosamine and protein concentration in serum. *Clin Chem* 1987; (33) 12: 2326-2328.
 16. Denis R, Daun P. Laboratory assessment of a commercial kit for measuring fructosamine in serum. *Clin Chem* 1987; (33) 1: 158-161.
 17. Van Werven J, Weterhuis LW. HbA1c and serum fructosamine in diabetic patients. *Clinical Chemistry* 1991; 201: 99-104.
 18. Baker JR. Use of protein - Based standards in automated colorimetric determinations of fructosamine in serum. *Clin Chem* 1985; (31) 9: 1550-1554.
 19. Baker JR. Clinical usefulness of estimation of serum fructosamine concentration as screening test for diabetes mellitus. *British Med J* 1983; 287/24: 863-867.

